

De accidia XVI

Accidia s̄mbugonē li. ij. de sacra
 mentis sic diffinitur. Accidia ē
 tediu z amaritudo animi inoz /
 dinata. q̄ iocūditas spūalis extinguit. z
 quodā desperationis p̄icio mēs in se
 metip̄am subuertit. Sed Bern̄ dicit: q̄
 accidia ē quidā animi torpor q̄s negli
 git aliqua bona inchoare. aut fastidit p̄
 ficere. Sciendū q̄ accidia ē peccatū gra
 ue. Primo q̄ mltum displicet deo: q̄ hō
 est piger z tardus ad bonū. sic p̄z ex mul
 tis locis sacre scripture. Et p̄io ex illo p̄
 bo apoc. iij. Utinā frigidus esses aut ca
 lidus. s̄z q̄ tepid⁹ es z n̄ calidus neq̄ fri
 gidus: incipiā te euomere ex ore meo.
 Calidus est q̄ fernēs ē ad bonū. frigid⁹ ē
 qui simplr̄ desistit a bono. Tepidus hō
 q̄ medio mō se habet. Et dicit gl. interl.
 q̄ maior spes ē de frigidis q̄ de tepidis.
 Lutus rei hec causa est. q̄ tepidi quādā
 securitate accipiūt de hoc q̄ aliqd boni a
 gūt: z ideo se nō corrigūt. S̄z frigid⁹ id
 est peccō: es se cē malos cognoscūt ideo ci
 tius cōuertitur. Tepid⁹ de ore dī euo
 mit q̄n in deteriora p̄cipitat. Al q̄n im
 penitēs morit. z a cōsortio scōz remoue
 b̄t q̄ etiā accidia deo multuz displicet
 p̄ter oīd̄ p̄ hoc q̄ dicit Luc. xv. vbi
 sic habet. Dico vobis q̄ ita gaudū ē a.
 d. lu. v. p. a. q̄ sup non agitanouē iust⁹
 q̄ nō in pe. Ibi dñs seruētē peccōz post
 cōuersionē non agitanouēz p̄ponit. sic
 dur⁹ p̄plo pl⁹ diligit vñū militez qui p̄
 fugā reuert⁹ hostē fortiter p̄mit q̄ euz q̄
 nūq̄ fugit. nec vñq̄ fortiter egit. Plus
 amat ager q̄ post spinas z tribulos fru
 ctus yberes reddit q̄ q̄ spinas z tribu
 los nūq̄ habuit z sp̄ sterilis exciuit. Itēz
 potest adduci q̄s legit. Lu. xij. de ficul
 nea fructū nō faciente. vbi dicit Succidite illā: vt q̄d terrā occupat Et q̄ dicit
 tur Bath. xxv. Seruū inutilem eijci
 te in tenebras exteriores. Et q̄b̄ patz q̄
 tum displicet deo accidia. Secūdo ac
 cidia mltū displicet deo. q̄ accidios⁹ ma
 gis est deo inobediens q̄ creature irra
 tionales: cum tamē plus teneat deo p̄
 ter plura beneficia que accepit a deo p̄ a
 lijs creaturis. Exemplū de sole. Posuit
 enim deus p̄ceptū soli: vt singulis di
 ebus veniat ab oriente in occidentem. et

singulis noctibus reuertat in orientem: n̄
 pigritatur nec d̄ die nec de nocte nec esta
 te nec hyeme implere illud p̄ceptum. z
 quantumcūq̄ laborat in vna die: tamē
 summo mane oritur sequenti die. z tamē
 non expectat talē remuneratōnē laboris
 sui v̄ talē penā negligentie sue qualē hō
 Ad hoc videt̄ habuisse respectū aug⁹: cū
 dixit Indecens ē christiano si rad⁹ sol⁹
 eū in lecto inueniat. Posset et dicere sol:
 si potestatem haberet loquendi. Ampli
 us laborauit heri q̄ tu: z tamē ego surrexi.
 z tu adhuc dormis. Possum⁹ etias ac
 cipe exemplū ad detestationem hui⁹ pec
 cati ab eis qui ex terra nascuntur. vide/
 mus ei herbas z arbores: q̄ cū minimuz
 habeant iniciū in crescendo ad magnaz
 quātitatē peruenire. Et tali exemplo vi
 situr Salomō. puer. vi. di. vade ad for
 micā o piger. z considera vias eius. z di
 sce sapiētiam. q̄ cuz non habeat ducem:
 nec p̄ceptores nec principem parat i esta
 te cibum vt in hyeme comedat. Potest
 erubescere piger homo q̄ animal tā par
 uū in futurū sibi prouidet: z ipse v̄um
 rationis habens nō vult sibi p̄uidere d̄
 futuro. Item videm⁹ aquā semper deoz
 sum currere nisi impediatur z sic de om
 nibz creaturis z aialibz. Vñ arif. li. xi. a
 nimaliū. Nullū ens naturaliter est ocio
 sū. Vñ in omnibz aialibz est res mobilis
 Existis elicif q̄ accidiosus est vilior oī
 bus alijs aialibz. Tercio displicet acci
 dia dō. q̄ mūdi amatores plus laborāt
 p̄perituris z momentaneis rebz q̄ illi q̄
 dicūt se esse seruos christi pro eternis. si
 enī considerarem⁹ que z quanta susti
 nent hoies pro temporalibz. z quātū la
 borant homines supbi ad ornādum se
 huic mūdo. possem⁹ merito confundi
 in nobis ipis: q̄ adeo pigri sumus labo
 rare pro regno eterno ad cōplacendū dō
 Unde aug⁹. D̄ si possem⁹ excitare ho
 mines z cum ipsis pariter excitari: vt ta
 les essem⁹ amatores vite permanentis:
 quales sunt homines amatores vite su
 gientis. Unde merito displicet deo. q̄
 mundi amatores plus sustinent: z plu
 ra faciunt z grauiora exercitia: et hibe
 nūdo z diabolo q̄ serui christi ipsi deo.
 z maiorem sollicitudinem habet om̄s